

Оречение

Кога ме осени божествения плач
 и ме обжесне, вечно е магия.
 Около мене малката кепия
 превръща се въ египетски храмъ.
 И вечно въ него не молчува ме гове: -
 Портрети - икони по египетъ -
 изникатъ въ раменитъ си безъ изрази,
 - далески, евидни знакове -
 Въвъ розъ, въвъ онеи полета, където възмечува,
 сграбче ми изгортъ като измирна.
 А моята душа - рече ми мърна -
 не я въвъ вѣтъра изгавъ
 на зима сурасъ. И тя огледа своя обѣз,
 извадихъ склади обпогреди, -
 това, което въ нея ще пребѣде.
 Кедеро бѣга съ нейния обѣз.